

Corre el segle XVI i ja es deixa sentir l'àguila planant sobre la vila extremenya d'Usagre, en l'arxiu parroquial de la qual ja apareix el cognom Lázaro, que torna a veure's tres-cents anys després, amb Diego de nom. Procedeix de Granada en busca d'un demà millor i el treballa, i el troba i l'ofereix als seus descendents, Antonio Lázaro Real, més endavant Santos Lázaro Valle i després un altre Santos, Lázaro Nevado, pare de Santos Lázaro Arias. L'àguila, però, ha de volar un cop més i aquesta vegada ho fa cap a un país amb futur, que sap acollir a aquell que se sap llaurar un avenir entre els seus habitants; es deixa caure a Catalunya.

Com passa amb les capses de sorpreses, a Santos no se l'acaba de conèixer fins que no s'ha desembolicat del tot, no en va la seva dedicació al món immobiliari és només una ínfima part de l'experiència vital d'aquest català d'adopció. Artista i treballador, el nostre protagonista és avui propietari de Grup Lloret S.A., que es dedica a la compravenda, la promoció i la construcció, i que ve a ser la culminació d'una trajectòria que inclou col·laboracions amb grans firmes del sector a Espanya i abans una empresa d'emmagatzematge de material de construcció, transports, excavacions i moviments de terra.

"Grup Lloret és un negoci jove —diu en Santos—. En vint-i-dos anys com a empresari he conegut la construcció de prop, i l'equip que dirigeixo ha sabut aprofitar l'empenta constructora de Blanes i Lloret; en aquest últim municipi ja són realitat els cinc-cents setanta habitatges construïts amb unes perspectives de futur immillorable. Es pretèn una expansió cap a l'interior i cap al Maresme, amb un projecte consistent en dos-cents cinquanta habitatges a Tordera, quan s'hi instal·li la factoria del grup Zara, i a la costa de Blanes es treballa per aixecar un complex de cent trenta pisos."

El nostre interlocutor assenyala com a característica més destacada de Grup Lloret l'anhel per la feina ben feta, lamentant-se de la manca de disciplina i la poca responsabilitat que hi ha en el sector: **"Desitjo que passi aquest moment, i estic segur que la construcció, amb l'arribada de l'euro, patirà una caiguda i provocarà una selecció; llavors serà quan aquells que volem crear amb qualitat podrem fer-ho realment. És clar que només qui treballa per a ell mateix sap valorar l'esforç que això representa; has de lluitar i treballar el doble i al front de tots, però pateixes també el doble, amb nits sense dormir per por que allò que has aconseguit muntar s'enfonsi."**

Es descobreix així que el secret de Santos és estar al peu del canó de les sis del matí a les onze de la nit i ser conscient de la responsabilitat que representa tenir tantes persones treballant a l'obra. Per a ell, a més, l'empresa és més que un *modus vivendi*, és el camí per realitzar el seu somni de conjugar bellesa i tradició: **"Jo sóc amant de l'obra clàssica d'artesanía, a Grup Lloret apostem per una obra de qualitat, com les d'abans, que es feien per durar, i per això no escatimem recursos en utilitzar els millors materials; el comprador que fa l'esforç d'adquirir una llar mereix que tingui quatre parets ben fetes i que durin, pel cap baix, cent anys. El**

somni de Grup Lloret és que millori la matèria primera que utilitza per millorar en general tot allò que construeix i promou."

En aixecar una empresa com Grup Lloret, Santos ha trobat la forma de recompensar una terra que el va acollir com a tants d'altres que, com ell, van arribar d'altres llocs, creant treball i aixecant el país: **"De Catalunya n'he après molt, sobretot el respecte que hi ha per la pesseta i per la feina, i em sento català, però amb un raonament del meu cor per a la meva terra, Extremadura."** I és que el propietari de Grup Lloret guarda molt bon record de la seva infantesa, encara que fos duríssima i el fes créixer ràpidament. Amb només set anys i orfe de pare, es va haver de posar a treballar al camp amb urts veïns, també orfes, que el van ensenyar a llegir i escriure, perquè a casa seva, amb cinc germans, no hi havia sempre un plat a taula, i així va ser com se li van despertar les primeres il·lusions per al futur, somiant a volar com una àguila.

Seguint el seu somni i mogut per la necessitat, el nostre protagonista va arribar a Catalunya amb catorze anys. El seu primer treball va ser descarregar camions i repartir begudes, i quan l'edat li ho va permetre va ser conductor d'autobusos i camions. En Santos hi ha ànima d'artista, encara que transformada en la d'empresari per les circumstàncies: **"Sóc abans que res un gran treballador. No vaig poder conèixer l'escola i la vida m'ha donat moltes cornades, però a pesar de tot ho agraeixo, perquè va ser en aquells moments quan més em vaig arrelar i superar. Avui continuo aprenent convençut que cal arribar al cent per cent de les teves possibilitats, i a Grup Lloret encara no hem explotat ni la meitat del nostre potencial."**

Entre els projectes que el nostre interlocutor espera poder realitzar algun dia, hi ha la construcció de l'edifici més alt de Catalunya; la vida li ha ensenyat que amb esforç i dedicació tot és possible: **"Ja he dit que somiava amb volar damunt d'una àguila i d'alguna manera ho he aconseguit; a Lloret hi ha una estàtua amb la meva imatge sobre una àguila immensa."** D'aquesta manera, ell encoratja les seves filles a seguir el camí que creguin millor, tot i que li encantaria que alguna es decantés per la construcció i el rellevés a l'empresa: **"Tinc tres filles precioses que, de moment, estudien i que si algun dia volguessin seguir les meves passes els aconsellaria que fossin elles mateixes."**

Santos, en qualsevol cas, entén que al negoci no hi ha empresari sense un bon equip, i admet que va trobar en la seva esposa, Maribel, una bona mà dreta per a Grup Lloret; els comptes passen per ella: **"Ja podeu estar segurs que si una dona fa una passa és perquè sap que hi arribarà; els homes ensopeguem molt més en la mateixa pedra. En elles veig la intel·ligència i el gust per l'estètica, i és per això que no tindria cap mania per contractar una dona a l'obra; estic segur que hi faria un gran paper."** En definitiva, que amb la sensibilitat d'aquest home la construcció catalana ha guanyat un artista d'empenta que continuarà a Grup Lloret **"fins que rebenti; la vida continua i no ens hem d'aturar, perquè llavors no sabrem com són les flors que encara podem trobar pel camí!"**

Santos Lázaro Arias – Lloret de Mar (la Selva)